

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4:50 fil.

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un sir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.To' ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Scumpirea traiului.

Greul vieții de azi îl simțeste, în măsură mai mare, lumea dela orașe, ales funcționăria, ce trăește din salare, necesităta fiind a plăti prețuri exorbitante pentru toți articlii de alimente, îmbrăcăminte etc. Toți acesti articlii s'au urcat dela o sută de procente în sus, iar salarele au rămas tot cele din vremurile pașnice, încât nu mai e chip, ca bietul orașan să facă front tuturor greutăților. Remarcăm în deosebi scumpirea traiului *la orașe*.

Căci, la sate, cu toate brațele muncitoare, ce s'au depărtat, să-și îndeplinească datoria pentru patrie, raporturile s'au schimbat neasămănat mai puțin. Pe urma celor plecați, familiile se împărtășesc de ajutor din partea statului; iar bucate tot mai sunt ele, și pe la cei săraci, așa încât ei n'au lipsă să-și cheltuiască toate paralele pe hrană, și dacă e vorba să vândă ceva, cer totdeauna zece prețuri.

Pentru ce e așa de scump grâul și bucatele?

Să fie adevărat, că oamenii de pe sate au ascuns în pământ mari cantități de grâu, de frică să nu-l recvireze statul pentru miliție?

Cetim zilnic, cum cei-ce au fost dovediti că au ascuns bucate în pământ, au fost pedepsiți cu luni de închisoare, sute de coroane amendă, și pe deasupra, li-s'au confiscat și bucatele ascunse.

Pedeapsă meritată fără îndoială.

Statul plătește cinstit bucatele ce le recviră; oamenii să se îndestulească cu prețul destul de mare ce î-l iau, și să nu le crească lăcomia prea mult, căci foarte ușor se poate întâmpla, să li-se oprească pofta de câștig, cu mult mai repede, și cu mult mai prost, de cum ar crede.

În zilele acestea mari, când zeci de mii de viteji apără, cu vieța lor hotarele patriei, cei-ce au rămas acasă au și ei îndatoriri tot așa de importante, și cari nu-i costă nici o jertfă, căci sunt retribuite după cuviință.

Cel-ce râvnește la mai mult — cel ce abuzează de aceste zile ale îndatoririlor pentru patrie — va simți toată asprimea legii.

Să înceteze deci traficul samsarilor lihniți ce circulă prin satele noastre; să se potolească setea de câștig cât mai mult — și cu ori-ce preț — a sătenilor căci încercarea grea, prin care trece țara noastră n'a fost trimisă asupra noastră, ca să se îmbogățească repede câțiva oameni fără inimă, abuzând și trăgând zece piei de pe cumpărători.

Noi vom înfiera orice abuz de această natură și vom cere, caz de caz, pedepsirea cât mai aspră.

Ioan Mețianu.

— Patruzeci de ani de arhierie. —

În 30 Martie v. s'au împlinit 40 de ani dela consacrarea întru Arhieriu a mitropolitului Ioan Mețianu. Actul memorabil s'a petrecut în bisericuța »grecească« din Sibiu la anul 1875 în Dumineca Tomii prin mitropolitul Miron Romanul, având cooperația episcopului de Caransebeș Ioan Popasu.

Din acest prilej presa românească salută cu însuflețire pe arhieriu bine meritat, ce întinerit prin faptele sale strălucite, privește mândru la opera măreață înălțătoare de biserică și neam, căreia i-a închinat întreaga Sa vieță și la care n'incetat a lucrat până acum la cele mai adânci bătrânețe.

Felicităm călduros din acest prilej pe Marele iubilat dela Sibiu și îi aducem și noi omagiile noastre de admirație și recunoștință în numele culturii românești, care dimpreună cu

ridicarea poporului românesc averi comune ne-au fost, pe cari le-am înmulțit și cultivat cu împreunate puteri, în frățască bună înțelegere, în tot de cursul păstoririi Escelenției Sale.

Ioan Mețianu, cu o rară pătrundere a situației, a determinat nouă căi de prosperare bisericii sale și a concentrat toate forțele spre o lucrare rodnică și conștientă, care și-a adus cu atâta îmbelșugare fructele sale. Deși a trăit în niște vremi furtunoase, cari angajară toate energiile pentru lupte politice sterile și obositoare, Ioan Mețianu a știut să înfrunte viforele și ocaziile ispititoare, conducând naia biricii sale cu mână sigură și prevedere clară. Valurile politice nu i-au tulburat nici când vederea limpede, căci bine știa, că puterea bisericii sale residă în consolidarea lăuntrică și astfel, pe lângă multele ocupațiuni și preocupări inerente oficiului Său de mare răspundere, a dat bisericii ortodoxe române instituțiuni noi și a consolidat cele vechi, încât vor vesti numele Lui cu glorie din generație în generație.

Biserica noastră e cu atât mai recunoscătoare Mitropolitului dela Sibiu, cu cât sub înțeleapta lui oblăduire s'au curmat animositățile confesionale, cari atât de mult au paralizat avântul nostru religios, zădărnind de multeori și o colaborare comună, în chestii culturale și de interes obștesc, care singură putea să ne mântuie de halul, în care ne aduseră împrejurările nefaste ale anilor din urmă.

La urările de bine ale întregii obști românești ne alăturăm și noi cu dragă inimă, dorindu-I încă mulți ani dela Dumnezeu, în deplină sănătate și mulțumire.

Reținem un fragment dintr'un prim articol al »Românului« din Arad, care scrie din acest prilej următoarele:

„Sinodul eparhiei Aradului, ce se întruni în Dumineca Tomei a anului 1875, fu martorul întronării I. P. Sale Ioan Mețianu de

episcop al diecezei Aradului prin mandatarul mitropolitan *Ioan Hannia*.

În această zi memorabilă reprezentanții clerului și ai poporului diecezan puseră soarta și destinele bisericii în mâinile puternice și probate ale mirelui dorit de încrederea obștească. Fără îndoială alegerea I. P. Sale de episcop al diecezei arădana și ședința din 3/15 Februarie a sinodului electoral din 1875, au fost o fericită inspirație, un act de adâncă pricopere a situației și a intereselor bisericești. Se cerea „la legi noi om nou”, iar vrednicile, ce și-le-a câștigat I. P. Sa pe terenul pastoral ca paroh și protopop al Branului, mai apoi ca vicar episcopesc al Orășimari, ca fruntaș și îndrumător înțelept pe arena vieții politice și bisericești, erau tot atâtea garanții, că prin venirea I. P. Sale în fruntea diecezei Aradului se va inaugura era de renaștere și reculegere pe toate terenele.

Și cei ce au pus încrederea în persoana I. P. Sale nu s'au înșelat în speranțele și așteptările lor.

Cu grațitudine și venerație serbează deci reprezentanții clerului și ai poporului din dieceza Aradului în frunte cu P. Sa părintele episcop *Ioan I. Papp*, fiul sufletesc și urmașul muncii stăruitoare al I. P. Sale, aniversarea de 40 ani al acestui act. O zi de rară prăznuire nu numai în viața individuală trecătoare ci și în istoria bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania. Un prilej de bucurie și mângâiere nu numai pentru înaltul jubilat, ci și pentru întreg neamul românesc da sub arhipăstoria I. P. Sale.

În zilele acestea de grele încercări și suferinți, în nesiguranța vremurilor de mâne, ne simțim cu toții parcă mai mângâiați și mai tari în credință și nădejdi știind, că în fruntea provinciei noastre mitropolitane ortodoxe române stă bărbatul, pe care darurile dumnezeiești l-au învrednicit, ca pe puțini dintre muritori, a sintetiza în persoana sa

venerată și patriarhală, toate calitățile distinse ale neamului nostru, vigoarea și trăinicia firii noastre românești.

Mitropolitul *Ioan Meșianu*, înălțat din rândul preoților dela sate până la cea mai înaltă treaptă a ierarhiei bisericești, în lunga Sa carieră, a fost și este omul faptelor neperitoare și a vorbelor chibzuite și cumpănite.

Cu venerație și inimă curată ne asociem și noi rugăciunilor pioase și urărilor de bine pe cari clerul și poporul din dieceza Aradului le înalță la tronul ceresc pentru îndelunga viață și sănătate a fostului vrednic arhipăstor.

Intru mulți ani Stăpâne!”

Seminariul Andreian și gimnaziul din Brad. În vorbirea, prin care mitropolitul Meșianu a deschis în Dumineca Tomii sinodul arhidiecezan, se face cu o mândrie explicabilă amintire de clădirea nouă a seminarului Andreian și de pregătirile făcute pentru noul edificiu al gimnaziului din Brad. Bătrânul și neobositul mitropolit spune cu multă mângâiere de jertfa adusă în aceasta privință de clerul și poporul său credincios, relevând următoarele:

Dupăce însă la împlinirea acelei dorințe de a se clădi un nou seminar, ne lipsiau mijloacele cerute, eu am întreprins o colecție benevolă la clerul și poporul nostru, care pe lângă toate greutățile timpului, a dat un rezultat de 114,000 coroane. Și la această colecție s'au distins membrii din centru ai consistorului nostru cu 5000 coroane, apoi protopresbiterii și preoții noștri cu 84,000 coroane, învățătorii noștri cu 17,000 coroane, iar dintre profesorii seminariali până acuma s'a insinuat numai trei, cu 750 coroane Restul până la 114,000 coroane să completează din ofertul meu și al unor bănci și privați.

Tot în anul trecut, cu ajutorul lui Dumnezeu și al cunoscutului mecenat, Dl Vasile Stroescu, s'a mai inițiat și clădirea edificiului nostru gimnazial din Brad, care încă în acest an se va termina și închina frumoasei sale destinațiuni.

Cauzele retragerii ministrului prezident Venizelos. În urma campaniei dusă de presa venizelistă, contra guvernului Gunaris, acesta a publicat un comunicat, al cărui sfârșit insinua, că dl Venizelos era dispus să facă Bulgariei concesiuni incompatibile cu interesele naționale ale Greciei.

Dl Venizelos a scris imediat d-lui Zographos, actualul ministru de externe, spre a-i semnala insinuațiunea și a cere retracțarea ei, întru cât nu corespondea realității.

Dl Venizelos cerea, să se publice memoriul, pe care ca prezident de consiliu îl adresase regelui în această privință.

Guvernul refuzând să împlinească această dorință, dl Venizelos a publicat dânsul acel raport, prevenind pe guvern, care voia să compromită popularitatea d-lui Venizelos înaintea alegerilor, opinia publică greacă părănd contra concesiunilor. Dar dl Venizelos, afirmând, că regele a fost de acord cu dânsul în toate discuțiunile și negocierile urmate în vederea pregătirii diplomatice a unei eșiri din neutralitate, guvernul Gunaris a desmintit faptul. Dl Venizelos s'a adresat atunci regelui printr'o scrisoare, rugându-l să ateste perfectă lui bună credință. Regele a dat scrisoarea d-lui Gunaris și guvernul a publicat un comunicat, menținând... afirmația anterioară.

Dl Venizelos se hotărî atunci să se retragă din viața publică.

Știrile mai noue spun, că e dispus a trece în America până la sfârșitul crizei mondiale.

FOIȚA.

† George Muntean.

Cuvânt funebru răstif de Reverendisimul
Domn canonic Dr. Vasile Suciu.

»Cei-ce au fost înțelegători vor străluci ca lumina tăriei, și dintru dreptii cei mulți, ca stelele în veac și încă«. *Dan. 12, 3.*

(Continuare și fine).

Provenit-a cerința aceasta a inimii din reminiscența stării dela început a neamului omeneșc, ori doară a fost sădită direct de Dumnezeu în inima omului? Nu o știu. Ce știu, este, că ea trebuie împlinită. Dacă e din conștiința, că „Dumnezeu a făcut pe om spre nestricăciune... iară prin pisma diavolului moartea a intrat în lume” (Întelep. lui Solomon 2, 23—24), ea trebuie împlinită, pentru că Dl Hristos cu moartea sa moartea a învins-o: „Cu moartea pe moarte călcând” și „Pogorîtu-s'a în cele mai de jos ale pământului și a sfărmat incuetoarele cele de seci, cari țineau pe cei legați” (Catavasiile

Învierii, cânt. VI). Iar dacă dorința aceasta a inimei, după înviere, e sădită chiar de Dumnezeu în inima omenească, ea și atunci trebuie împlinită, pentru că Dumnezeu e Părinte bun și nu e tiran, care să sâdească în inima omului un dor, care însă nici când să nu se împlinească. Doar de mult ne spunea Cicero (De natura Deorum lib. II. cap 2), că numai aceea dispăre, ce nu e adevărat, și numai adevărul statornic, cu bază reală, nu se poate răsturna, cum e și credința în învierea morților. „*Opinionum commenta delet dies, naturae iudicia confirmat*”. Și așa, nu e mirare dacă poetul Ovidiu (Metam. XV), pornind din dorințele inimii sale, da expresie speranței: de a fi purtat pururea pe stelele cerului: „*Super alta perennis astra ferar*”.

Dar oare să avem noi parte, de dorind dorita de inima noastră înviere, ori doară totul este o autosugestie?

Într'o mare îmbulzială, unde se calcă om pe om, sunt și două sorioare. Una mai mare, mai înălțică, alta mai tineră, mai mititică. Se petrece un lucru mare. Cea mai măricică îl vede. Cea mai mărunțică bănuiește și ea, dar fără să-l vadă și fără să-l audă respicat. Statura ei mărunțică și inelul celor din jur nu-i permit să vadă și să audă și ea. Înzădar se ridică în vârful degetelor.—

O ridică însă sorioara-i mai mare și o pune pe umeri. Bănuiala-i de mai înainte se schimbă în intuiția realității depline.

Ori doară nu-și înarmează conducătorii oștirilor ochii, cu telescoape ca să vadă mișcările dușmanului din depărtare, nici măcar bănuite cu ochii liberi? Și oare n'am făcut și noi tot asemenea, când părănduni-se că am vedea ceva nedeslușit, în depărtare, ne-am întărit ochii cu binoclul ce-l purtam?

Sorioara mai mică și ochii trupești sunt mintea omenească. Legată de simțuri și îngrădită de trup, mărginită cum e, mintea deabia poate să vadă lucrurile văzute. Lucrurile nevăzute și cele de după moarte, ea le poate presimți; le poate bănui, dar nu le poate vedea. Ridicată însă pe umerii credinții și, ochinul minții întărit cu lințile credinții, poate să vadă și deplin să cunoască, chiar și mintea noastră, nu numai lucrurile, pe cari mai înainte le bănuise, ci chiar și pe acelea, pe cari mai înainte nici nu le presimțise.

Credința însă ne spune, cu glasul ei de trimbiță, că: „*Hristos s'a sculat din morți, începătura morților s'a făcut. Că de vreme ce prin om s'a făcut moartea, prin om și învierea morților. Că pe cum în Adam toți*

Dreptul de a încheia pace separat. În zilele din urmă se accentuează în presa antantei tot mai stăruitor dreptul aliaților de a încheia pace și separat. La izbucnirea războiului Anglia a convocat pe aliații săi la o conferință în Londra, unde au căzut cu toții de acord, că pace vor încheia numai împreună. Acum însă presa se ocupă cu dinadinsul de chestia unei împăciurii aparte. În comisia externelor a Camerei franceză s'a făcut întrebare directă către ministrul Delcasse, că ce e adevărat din svonorile de pace, ce e a se încheia de fiecare beligerant separat. Delcasse nu a răspuns. Presa engleză însă e foarte agitată de svonorile aceste. Anglia ar fi amenințată pe francezi, că la caz, când ar îndrăzni să încheie o pace cu germanii fără știrea și învoirea lor, vor ține ocupat întreg țarmul canalului La Manche precum și Calaisul.

Războiul european.

Berlin, 13 Aprilie. (Oficial).

Frontul apusean: Francezii afirmă, că au aruncat 150 bombe asupra orașelor Seebanhof și Giesserei-Brückere. Adevărul e, că 9 bombe au căzut în jur de Ostende, iar 2 la Brügg, fără să cauzeze ceva daună. Ca răspuns la aceasta, noi am aruncat numeroase bombe asupra localităților Poperinghe, Hasebrouch și Cassel, cari sunt ocupate de englezi. Francezii azi noapte la Berry au Bac au pătruns în unele tranșee de ale noastre, dar îndată i-am respins. Spre nord-ost de Reims din nou au folosit gloanțe, cari răspândesc gazeuri înădușitoare. Intre Maas și Mosel francezii au continuat ofensiva cu multă înverșunare, dar fără nici un rezultat. În orele de

după amiazi spre ost de Verdun, la Maizerey trei atacuri franceze s'au zădărnicit de focul artileriei noastre, cu mari pierderi pentru agresori. Tot asemenea s'au prăbușit și atacurile de seară dela Marcheville spre sud-vest de Maizerey, la cari au luat parte numeroase trupe inimice. Pe frontul dela Maizerey Marcheville, în zori de zi am respins atacul inamicului cu pierderi mari pentru el. La Bois de Pretre ziua și noaptea se dau aprige lupte, în cari progresăm, cucerind teren. Ieri spre sud de Hartmannsweilerkopf am respins un atac francez.

Pe frontul ostic: situația e neschimbată.

Budapesta, 13 Aprilie. (Oficial).

Ofensiva rușilor din Carpați, care decurge cam din 20 Martie, — după ce în luptele înverșunate dela Paști am zădărnicit în valea Laborț și Ondava atacurile inamicului date cu puteri mari, s'a oprit pe întreg frontul. În Carpații păduroși, pe ambele laturi ale pasului Uzsok au încercat noi ieșiri. Și aici în timpul din urmă am respins toate atacurile inamicului, cu mari pierderi pentru el.

De altcum situația e neschimbată.

Diverse.

Din arhidieceză. Preaon. *George Bărbat*, protopopul Blajului, a fost numit asesor consistorial. — Felicitările noastre!

P. S. Sa Dr. V. Frontiu, episcopul de Lugoj, după cum cetim în „Drapelul“, a plecat Duminecă pe mai multe zile în Budapesta în afaceri diecezane.

Moartea fratelui Pontificalui Benedict. Se anunță din Milano, că în Pegli a încetat din viață marchisul Iuliu della Chieza, fratele mai mic al Pontificalui. Defunctul a fost de 54 ani.

Biografia regelui Carol. Din București se anunță, că Academia română a designat un premiu de 10,000 lei, pentru cea mai bună biografie a regelui Carol.

Convocarea Casei magnaților. Din Budapesta se anunță, că în 19 l. c. după amiazi Casa magnaților va ține ședință.

Consiliul ministrilor din Austria în Budapesta. După cum se anunță din Viena, Luni au avut consiliu în Budapesta ministrul prezident contele Stürgh, ministrul de agricultură Zenker cu premierul contele Ștefan Tisza și ministrul de agricultură Ghillány. Obiectul principal din programul discuțiilor a fost chestia ce privește artiile de consumație.

Procesiuni sacre pentru armată în Viena. Primatele din Viena, episcopul Dr. Piffi a adus la cunoștința publicului vienez, că Dumineca după amiazi în 18 l. c. la dorința expresă a mai multor membrii din familia regală, se vor ține procesiuni sacre pentru armată. În decursul procesiunilor va fi purtat chipul Fecioarei Maria din biserica Carmelitelor, înaintea căruia la s. liturgie regele s'a rugat de multe ori. După procesiune se vor ține în biserică s. Ștefan litii, la cari vor lua parte și membrii din familia regală.

Examenle finale în seminarile catolice. Episcopii catolici au dispus ca în seminarile catolice examenle din semestrul al doilea să se țină în decursul lunei Aprilie, iar în 1 Maiu să se înceapă vacanța, în decursul căreia clericii vor servi în spitale ca saniteți sau se vor angaja pentru alte lucruri sociale.

Curte domnitore unde nu se vorbește despre războiu. Cu câteva luni mai înainte

mor, așa și întru Hristos toți vor învia". (I. Cor. 15, 20). „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le“.

Modul învierii, pentru noi e necuprins, nu-l știm. Știm însă, că Dumnezeu, care a putut face totul din nimica, va putea aduna și moleculele trupului nostru împrăștiate, și intrate poate în organismele altor compuse, pentru că „Unde voiește Dumnezeu, se învinge rânduiala firii“.

Nu vom fi însă, toți cei înviați, pe o formă. Căci: „Alta e mărirea (strălucirea) soarelui și alta mărirea (strălucirea) lunei și alta e mărirea (strălucirea) stelelor, că stea de stea se osebește întru mărirea. Așa și învierea morților“. (I. Cor. 15, 41—42).

Între stelele acelea mai mari, profetul Daniil văzuse pe cei ce fuseseră înțelegători, cum cetește traducerea noastră Clain-eană, adecă pe cei-ce înșiși fiind înțelegători și înțelepți, au făcut și pe alții să înțeleagă. „Ceice au fost înțelegători vor străluci ca lumina tării și dintru dreptii cei mulți, ca stelele în veac și încă“. (Dan. 12, 3). Aceasta e cununa de mărirea a dascălilor.

Dacă aureola aceasta de strălucire specială, va da-o, la înviere, dreptul Judecător

și Răsplătitor tuturor, cari înțelegători fiind și pe alții înțelegători i-au făcut, cu atât mai vărtos va da-o, și în măsura mai mare va da-o, dascălilor români. Pentru că unde mai mare e greutatea, mai mare trebuie să fie și răsplata. Și dacă: „Magistris, Diis et parentibus non potest reddi aequivalens“, cum se spune, că ar fi zis Aristotel, cu atât mai mai vărtos nu se poate, răsplăti, după vrednicie, dascălilor românești și în special dascălilor dela institutul pedagogic. Plăți modeste, după sărăcia fondurilor. Tineret mai slăbuț, cum era, fiindcă nu se cunoștea importanța școlii românești. Lipsa manualelor din pricina puținilor elevi și a puținelor institute. Greutatea de a servi la doi domni: intereselor institutului și a limbii românești și altor interese, streine și poate și opuse. Iată greutatea specială ale dascălului român. Așa că, dacă a fost cineva în stare să servească în împrejurările date, timp de 41 ani, pe dreptul trebuie „să strălucască ca lumina tării, ca stelele în veac și încă“.

Un astfel de dascăl românesc, un astfel de înțelegător a fost și adormitul în Domnul *Gheorghe Muntean*.

Născut în Henig la 11 Ian. 1840, el și-a făcut studiile primare și gimnaziale aci la noi, făcând examenul de maturitate în

1862. Terminând și teologia în seminarul de aci în anul 1865, în anul următor, 1866, a fost trimis cu stipendiu dela Asociațiune, ca să facă cursurile pedagogice în Praga. Întors în 1868, în 1 Sept. al aceluia an fu numit profesor ordinar la școala, pe atunci normală, și profesor suplent la Institutul pedagogic. În 4 Noemvrie 1873 s'a proștit. În 1887 a fost numit director la Institutul pedagogic, la școala normală și la școala de fete. Distins a fost în 1881 cu brâu roșu de v-rotopop onorar și făcut asesor consistorial și asesor la alte dicasterii. A scris mai multe cărți pentru școlile populare și un manual de pedagogie și didactică pentru Institutul preparandial, pe cum și diferiți articoli de conținut catehetic și metodic, în „Școala română“ a pedagogului Vasile Petri și în „Foaia școlastică“ de aci. În urmă, în urma meritelor în 7 Maiu 1906 a fost numit canonic prebendat.

Zelul dânsului de atunci încoace e cunoscut tuturor. Deși bolnav și slăbit trupește nu s'a lăsat: și-a făcut pe cât a putut datorința până la ultima răsufare, dând pildă tuturor. Dreptaceea, înțelegător fiind, străluci-va ca lumina tării, ca stelele în veac și încă“.

la curtea regelui spaniol Alfonso, se discută foarte mult despre războiul mondial. La discuții lua parte regele și mama sa, și până când regele pleda pentru ententă, regina fiind de origine austriacă, avea multă simpatie pentru puterile neutrale. Discuțiile de multeori erau vehemente și regele, fără să intenționeze, întrebându-l expresiuni vătămătoare la adresa mamei sale. Pentru evitarea acestor divergențe neplăcute, regele a ordonat să nu se mai discute nimic, ce privește războiul. Aceasta ordinațiune a regelui la curtea domnitoare e observată cu cea mai mare strictețe.

Generalul Kuzmanek e din Sibiu. Foia săsească din Sibiu constată pe baza documentelor autentice, că apărătorul Przemyslului, generalul Kuzmanek Hermann e sibiian. Generalul s'a născut la 16 Sept. 1860 în Sibiu și e fiul lui Iosif Kuzmanek, fost impiegat la poliția orașană.

Prețul maximal al petrolului în Austria. Guvernul din Austria a stabilit prețul maximal al petrolului, la orașe 62 fl. litra, iar în provincie 64 fl. Câștigul comercianților l-a stabilit în 5 cor. după 100 kgr.

În Anglia se pregătește monopolizarea berii. Guvernul din Anglia, după informațiile ziarului „Daily Express”, se ocupă cu legea de monopolizare a berii. După planul lordului George, guvernul va prelua sau răscumpăra toate fabricile de bere.

Luptele se dau pe un front de 2668 kilometri. După calculul ziarului parisian „Matin” războiul între beligeranți se dă pe o estensiune de 2668 kilometri. Din suma aceasta 870 kilometri cade pe frontul francez, 50 pe frontul englez, 28 pe frontul belgian, frontul rusesc e de 1370 kilometri, iar cel sârbo-muntenegrin e de 350 kilometri.

Pe când se va sfârși războiul? Un mare proprietar ungar se pregătea să meargă în străinătate. Era prin luna Mai a anului expirat. Chiamă la sine pe angajații moșii sale, le descopere, ce are să facă peste vară și îi face atenție la datoriile lor.

— Și până când ai de gând să rămâi în străinătate? întrebă sficios un piștabaci din mulțime.

— Până la toamnă, răspuse boerul.

— Nu va fi bine, răspuse piștabaci. În 2 August va izbucni un războiu cumplit pe atunci grijește să fi acasă.

Boerul a ris. Pe urmă, când văzută, că profeția lui piștabaci e în serios spusă și respectivul ține morțiș la cele zice răspuse scurt.

— Bine amice. Dacă se vor adevăra cele spuse de tine, vei primi dela mine 100 cor.

Boerul plecase și războiul izbucni. Prins în Franța amicul, fu internat cu mulți alții și nu putu scăpa până mai dăunâzi, când pleca duios de revedere spre casă. În Pesta pe cine întâlnește? Era piștabaci, care se grăbia spre casă, după ce își cercetase feciorul, ce zăcea rănit într'un spital din capitală. Când îl zări boerul merse vesel spre el și zise:

— Drept ai avut bătrânule. Poftim suta. Dar acum să-mi mai spui ceva. Dacă ai știut atât de precis când se începe războiul, să-mi spui și când se sfârșește?

— În 27 Aprilie răspuse celalalt fără să stea pe gânduri.

— O mie coroane ai să capeti dela mine, la caz că se adevărește.

— Eu nu, stăpâne. Pe atunci nu mai am trebuință de coroanele Măriei Tale.

— Cum așa? zise acestea neînțelegând răspunsurile dodonice ale angajatului său.

— Pe atunci voi fi de mult în pământ. Am să mor în 15 Martie...

Și profetul situației a închis de fapt ochii — spune-se — pe ziua numită. Mai restează — 27 Aprilie.

Am înregistrat știrea fără nici un comentariu și ne grăbim să o dăm la tipar, până-ce nu e răsuflată. După 27 Aprilie n'ar mai fi eventual de actualitate.

Sătenii să înceapă lucrul câmpului! — Un ordin al ministerului instrucțiunii din România. Ministerul instrucțiunii publice a dat următoarea circulară tuturor revizorilor din țară:

Avem informațiuni că în multe părți sătenii îngrijorați de starea de neliniște ce domnește în țară, ezită să iasă la munca câmpului.

Pe lângă aceasta ei mai au obiceiul, mai cu seamă de Sf. sărbători ale Paștilor, să ție o mulțime de sărbători cari nu sunt recunoscute de biserică, așa încât și aceasta va contribui de sigur la neexecutarea la timp a muncilor agricole.

Ministerul de interne a luat din vreme măsurile cuvenite

Nimeni însă nu poate înrăuri mai cu folos și nu poate fi mai ascultat la sate decât învățătorul și preotul; acțiunea lor dusă la oaltă cu a administrației, poate fi de mult folos.

De aceea vă rugăm să puneți neînțârziat în vedere tuturor învățătorilor din județul dv. să sfătuiască pe săteni să iasă la munca câmpului și să nu mai țină sărbătorile nerecunoscute de biserică.

Aceasta va fi în interesul lor personal cât și în cel al țării.

Mulțămită publică. Pentru Masa studenților din Blaj, au binevoit a contribui: Dr. Vasile Cerghizan preot în Corpade, în amintirea socrului său Macaveiu Groze fost paroh în Cooc 5 cor., și pentru fondul studenților bolnavi încă 5 cor.; Ioan Pop învățător penz. în Cașva și Retesan Simeon Inv. penz. în Tulgheș câte 20 cor. În amintirea neuitatului dsale cumnat Dr. Emil Terna-veanu, fost medic în Tulgheș. Li se exprimă sincere mulțămități prin *Direcțiunea gimnazială*.

Distincții militare. Înregistrăm o nouă serie de soldați români, decorați pentru vitejia lor dovedită în fața dușmanului:

Crucea militară pentru merite cu coroana pe banda medaliei de vitejia marinarii George Marian.

Medalia de argint pentru vitejia cl. I. s'a conferit sergenților Ioan Micolăș, Pavel Cotaș și Iosif Bogoș, toți trei din reg. teritorial austriac 31.

Medalia de onoare de bronz a Crucii Roșii cu decorația de războiu s'a conferit soldaților dela ambulanță Ioan Dragoescu (frunțaș), Gavril Fabian, Andreiu Fodor, Nicolae Hătegan și Achim Cotârla.

Cu *lauda preainaltă* (Signum laudis) au fost distins căpitaniul de husari Ștefan de Petrovici din reg. 12, locotenentul Ioan Goșca reg. 2, sublocotenentii în r. Dr. Virgil

Ciacian reg. de art. 19 și Ioan Stoica bat. de sapeuri 7.

Crucea de aur pentru merite cu coroana pe funda medaliei de vitejia s'a conferit medicului de reg. i. r. Dr. Constantin Sbarcea.

Medici superiori în r. au fost numiți medicii asistenți în r. Dr. Nicolae Marcovici la reg. 63 și Dr. Ioan Erdeli reg. 51.

Medalia de argint pentru vitejia cl. I. s'a conferit medicinistului caporal Victor Pop din reg. 63, infanteriștilor Vasile Radu și Gavril Santa din reg. 62, sergentului Petru Budzan din reg. de art. de munte 10.

MAINOU.

Budapesta, 14 Aprilie. (Oficial).

Starea generală e nechimbată. Pe celea mai multe secțiuni a frontului din Carpați s'au dat numai lupte de artilerie. Spre nord-vest de pasul Uzsok regimentele viteze maghiare 19 și 26 au ocupat prin asalt toate tranșeele rușilor, cari le-au cuprins ziua.

În Galiția sud ostică și Buzorina e liniște.

Berlin, 14 Aprilie. (Oficial).

Frontul apusean: La Berry an Bac am zădărnicit un atac de noapte de al inamicului. Spre nord-vest de Verdun ieri francezii au aruncat asupra frontului nostru mine, cari răsdândesc fum și gazuri înădușitoare. Între Maas și Mosel continuăm lupta. Prin atacul Francezilor dat cu puteri mari contra frontului nostru dela Mazerrey, Marcheville dușmanul a pătruns în pozițiile noastre, dar prin contra-atac l-am respins. Pe celealalte fronturi atacurile s'au prăbușit de pozițiile noastre. La St. Michael ieri s'au dat, lupte de artilerie. În pădurea Ailly am respins trei atacuri dușmane. Atacurile de pe ambele laturi a lui Essey Flerey precum și spre apus dela acesta, au eșuat, iar spre vest s'a da asalt de baionetă, din care noi am eșit biruitori. La Bois de Pretre nu s'au dat lupte. În Vogezi spre sud de Metzlerul a eșuat ofensiva francezilor contra Schnepfenrithkopf-ului.

Pe frontul ostic: Situația e nechimbată.

„În războiu“

de

Alexandru Ciura,

un elegant volum, ce cuprinde 12 schițe din groaznicul războiu, ce decurge acuma.

De vânzare la Librăria semin. din Blaj Balázsfalva, precum și la toate librăriile din țară. —

Prețul 1 cor. + porto 10 fil.

Proprietar, editor: Emil Tatar.
Redactor responsabil: Augustin Gruția.